

отъ радость. Той ся опытва да проговори, но нѣмаше сила; и тѣй хванѣ да плаче.

Но наскоро Хенрихъ ся уталожил, помаха съ рѣкъ на Бузи да сѣдне долу до постелкѣ-тѣ му, и рече му: „Бузи! това което ми каза ты сега, твърдѣ е утѣшително за мене; мене ми е много драго, като тя чувамъ да ся казувашъ че си рѣшенъ и такъвъ още грѣшникъ, на ко ото грѣхове-тѣ не може да ги омые вода та на Ганга. Самъ Духъ святий чрѣзъ Исуса Христа е можилъ да ти открие това: и тѣй Той тя призовава къмъ Себе си. Сега азъ ще тя видѣ въ тържественно-то събрание и въ църквѣ-тѣ на първенцы-тѣ, които сѣ написаны на небеса. (Евр. 12. 23.) Ты бѣше едничкый-тъ, който мя обичаше подиръ смъртъ-тѣ на мои-тѣ родители. Благодарѣ ти за сичкы-тѣ твои за мене грижи и попеченія. Азъ не быхъ можилъ да умрѣ спокойно, като гледахъ че ты отивашъ въ пѣтъ-тѣ, който води въ Адъ. Азъ